

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Guilielmi Adolphi Scribonii, Ex Aristotele Et Aliis
summis philosophis repetita**

Scribonius, Wilhelm Adolf

Hanoviae, 1593

VD16 S 5114

Cap. VI. De Temperantia.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56572)

*Fortitudine aliqua elucet in his qui ira aut dolore
impulsi pericula adveniunt?*

*Vide Cic. 3
Tuscul. de
proprietas
irati.*

Nequaquam. Quia si veré fortes essent, qui ira commoventur, vel alia perturbatione ducuntur, animantes quoque brutę fortes appellari possent: Sed consequens absurdum: Igitur & antecedens.

CAP. VI.

De Temperantia.

Quid definit Temperantiam?

*Vide 4 De
finib. item
3 Offic.*

Definitur ab Aristotele virtus in cibo & potu mediocritatem observans. Sed generalius definitur, virtus in actionibus animę concupiscentis educens: Actiones intellige nutritis & generantis facultatis: utpote in cibo, potu, Venere, & quę iis inserviunt.

*Quodnam igitur principale subjectum est
hujus virtutis?*

Voluptas sive cupiditas.

Circa omnesne voluptates versatur?

In voluptatibus maximé corporis cernitur, & iis quorum reliquę animantes sunt participes. Sed his addi etiam rerum externarum cupiditates commodé poterunt.

Plato in Charmide: Magnopere nobis cōducet, si temperátes essemus. Nam sine peccato viveremus, &c. Item: Qui hanc habet, quicquid aliud discet, facilius discet, & omnia ipsi evidentiora apparebunt. Cic. 4. De finibus, Temperantia est animi sanitas.